

EMBER

„KRISZTUS, AKI KIRÁLY, A BÉKE KIRÁLYA, AMIKOR MEGJELENT,
BÉKÉJÉVEL SZÁMŰZÖTT MINDEN MEGHASONLÁST,
A NÉZETELTÉRÉSEKET ELŰZTE, A SZÉTHÚZÁST SZÉTZAVARTA,
ÉS MINT AZ EGET A NAP FÉNYE, VILLÁMGYORSAN
ÚGY RAGYOGJA BE EZ EGYHÁZAT A BÉKE.”

[ARANYSZAVÚ SZENT PÉTER]

GEDEON TAMÁS

A FIATALOKKAL, KAMASZOKKAL FOLYTATOTT KÖZÖS MUNKA SORÁN AZ ELŐZŐ LAPSZÁMBAN TAGLALT EGYÉNI TANÁCSADÁS, VAGY MÁS SZÓVAL ESETKEZELÉS MELLETT VAN EGY MÁSIK MÓDSZER IS, AMELYET EGYRE GYAKRABBAN ALKALMAZNAK A SZOCIÁLIS SZAKEMBEREK. EZ A CSOPORTOS FOGLALKOZÁS. JELEN ESETBEN NEM AZ EGY-EGY ESETBEN LEZAJLÓ TRÉNINGCSOPORTOS ALKALMAKRA GONDOLOK, SOKKAL INKÁBB ARRA, AMIT A KÖZNYELVBEN KLUBFOGLALKOZÁS NÉVEN ISMERÜNK. A KÖVETKEZŐKBEN ERRŐL, ENNEK ELŐNYEIRŐL ÉS AKTUALITÁSÁRÓL FOGOK ÍRNI.

A mai világban nagyon sok témában, különféle célcsoportok számára és sokféle módszertannal szoktak csoportfoglalkozásokat tartani. Így lehet hallani drogprevenációs, párkapcsolati, szabadidős vagy akár életre való nevelést célzó klubokról is. Nem mehetünk el azonban szó nélkül a vallási közegeben működő hittanos csoportok mellett sem. De mi is ezeknek a csoportosulásoknak a célja, értelme? Mindenki – így én is – csak a saját tapasztalatai alapján tud beszámolni egy-egy tevékenység előnyeiről, céljairól, nehézségeiről. Ennek tükrében az elmúlt évek tapasztalati élményei alapján mutatom be azt, hogy szerintem miért és mitől is jó egy aktív csoport.

Sok évvel ezelőtt kezdtem ismerkedni ezekkel a folyamatokkal, amikor még mint tag kapcsolódtam egy-egy klubhoz. Jellemzően ezek vallási közösségekhez kötődtek. Egyházközségem hasonló korosztályt képviselő tagjaival egy-egy liturgia után összeültünk és az éppen aktuális témákról beszélgettünk, osztottuk meg egymással gondolatainkat. A korosztályi sajátosságokból fakadóan több esetben ez inkább a szórakozás irányába ment el, így a játékos vonulat (csocsó, pingpong) sokkal dominánsabb volt, mint a mély lelki témákkal való foglalatosság.

A kiscsoportokban

Egy-egy alkalommal azonban sikerült elmerülni és elgondolkozni hitünk különféle megállapításairól, amelyeket az atya felvetett számunkra. Már ebben a csoportban éreztem, mennyire értékes az, ha egy adott témáról meghallgatjuk a másik véleményét is, és megvitatjuk vele, hogy ő ezt miért gondolja úgy, ahogy. Mélyen él bennem a beszélgetés az irgalmas szamaritánus példázatáról. Az volt a fő kérdés, hogy vajon mi hogyan reagálnánk hasonló helyzetben. Több megoldás született. Volt, aki segítséget nyújtott volna; volt, aki mást küldött volna maga helyett; és volt olyan is, aki tudta magáról, hogy inkább leszegett fejfel ment volna tovább. Ez az alap heves, mégis kulturált vitát alakított ki a csoport résztvevői között, hiszen mindenki a saját álláspontját kezdte el védeni, amelybe a másiké nem fért bele. Azonban a végén megegyeztünk abban, hogy sokfélék vagyunk, az idők során változni fogunk, és lehet, hogy amit most gondolunk és igaznak vélünk, a későbbiekben balgaságnak fogjuk tartani. Így indult a csoportokkal, klubokkal való kapcsolatom.

Egy nagyot ugorva az időben jutottam el oda, hogy már bő egy éve én vezetem a klubokat, és próbálok folyamatosan fejlődni benne. Mitől válik igazán élővé egy csoport, és milyen kritériumai vannak annak, hogy jól működő legyen, és a résztvevők szeressenek odatartozni? A civil és egyházi szervezetek fő sajátosságai közé tartozik az, hogy nagyon sokszínűek. Az esetek többségében van egy fő célcsoportjuk, de mellette nem feledkeznek meg a társadalom további rétegeiről sem. Mostani cikkemben a hátrányos helyzetű fiatalokkal végzett munkát szeretném kiemelni.

Több pályázatnak, felhívásnak a hátrányos vagy halmozottan hátrányos helyzetű fiatalok, gyermekek alkotják a célcsoportját. Ez kiváló kezdeményezés abban az esetben, ha az adott szervezet a vállalásait meg is valósítja, és valóban azzal a céllal működik, hogy valami pluszt nyújtson a gyermekeknek, és változást érjen el. A Görögkatolikus Szemlélet húsvéti számában olvashattunk arról, hogy ez a változás hogyan érhető el egyéni esetkezelés, tanácsadás során. Vajon ugyanez elérhető csoportos formában is?

rejlő erő

Véleményem szerint igen! Az elmúlt félévben 15–18 éves fiataloknak tartottam, és tartok most is párkapcsolati életet célzó klubfoglalkozásokat. Annak a korosztálynak, amelynek a mindennapjait már meghatározza a párkeresés, vagy az, hogy jó kapcsolatban éljenek. A heti rendszerességgel tartott csoportfoglalkozás fő mozgatórugója az, hogy segítsek nekik abban, hogy kiegyensúlyozott, harmonikus párkapcsolatban éljenek. Ehhez többek között Gary Chapman és Pál Feri atya munkásságát hívtam segítségül. Az alapkoncepcióm e foglalkozások során is, hogy a keresztény értékrendet közvetítem a fiatalok számára. Véleményem szerint ez megvalósítható úgy is, hogy érezzék, amiről beszélek, az jó és követendő, még akkor is, ha alkalomadtán Istent is megemlítem. Tapasztalataim szerint többször esnek a szociális szakemberek abba a hibába, hogy saját véleményüket, elképzelésüket akarják ráerőltetni a célcsoportjukra. Így inkább negatív, mint pozitív eredményt érnek el.

De mi szükséges ahhoz, hogy valaki eredményes munkát végezzen egy csoportfolyamat során? Először is türelem, hiszen egy pillanat alatt nem lehet senkiben sem változást elérni. Másodsor: ki kell alakítani a „mi” tudatot a csoportban, hogy építő jelleggel tudjanak hozzászólni egy-egy témához. Harmadszor pedig a bizalmi légkör elérésére kell fókuszálni, amely elősegítheti a megnyílást minden tagban. Ennek a három lépésnek a megvalósítása időigényes, viszont gyümölcsöző lehet. Folyamatos odafigyelést igényel, illetve azt, hogy a csoportvezető fenntartsa az érdeklődést a résztvevőkben. Pár példa által mutatom be, mikor érezhető, hogy nem hiábavaló, amit hétről hétre csinálok. Az első esetben az egyik csoporttag küldött nekem egy képüzenetet: etikaórán pont az őt szeretetnyelv volt az egyik kérdés, és köszöni, hogy miattam tudja a választ. A második esetről az egyik résztvevőt megkértem, hogy foglalja össze az előző alkalomról hiányzó társának, hogy mi is volt akkor. Ő teljes beleéléssel majdnem hibátlanul tudta visszaadni azt, amiről az előtte lévő összejevetelünkön szó volt. A legfrissebb élmény adja át talán a legjobban azt, hogy hova is kellene eljutni egy csoportfolyamatnak. Szinte kérdés nélkül kezdtek bele abba, ami éppen őket

foglalkoztatja, és ahol éppen kapcsolati szempontból állnak. Az esetek többségében már csak segítő kérdéseket kellett feltennem ahhoz, hogy az éppen felszólalót segíteni tudják. Véleményem szerint a csoport lényege éppen az, hogy egy idő után ne legyen lényeges a csoportvezető személye, hanem önmagától is kiválóan tudjon működni.

Hasonlóan szükséges gondolkodni az egyházi, egyházközségekhez kötődő kiscsoportokról is. Ebben az esetben már az óriási öröm, ha az egyházközség össze tud toborozni egy fiatalokból álló csoportot, főleg a kisebb településeken. Mi is lenne a teendő ahhoz, hogy kialakuljon egy összetartó, aktív csoport? Az előzőekben említett lépéseket itt is fontos megtartani, hiszen a türelem, a bizalom és a „mi” tudat kialakulása „hovatartozás” nélkül lényeges egy csoportosulás kialakulásához. A vallásos közegben adott a csoportvezető személye, hiszen a helyi parókus, káplán vagy kántor szokta ezt elvállalni. Fontos kiemelni ennél a részről a talentumok kérdéskörét. Nem biztos, hogy az adott atya pont ahhoz kapott talentumot, hogy fiatalokból álló csoportot vezessen, hanem például más korosztályhoz. Ez semmi esetre sem kell, hogy zavarja őt. Ennek a felismerése a csoportot előre tudja vinni, hiszen ha segítséget kér szakembertől, fiataltól – és közösen végzik a továbbiakban a vezetést –, akkor annak mindenképpen a csoport látja előnyeit. Az egyházi kiscsoportok esetében (mint ahogy írásom elején is említettem) szintén lényeges megtalálni az egyensúlyt a szórakozás és a korosztályt érdeklő témák feldolgozása között. Figyelni kell arra, hogy se az egyik, se a másik oldalra ne dőljön el szélsőségesen a mérleg nyelve, hiszen annak hosszú távon a csoportja láthatja kárát. Ugyanígy annak is, hogyha a csoportvezető ráerőlteti a saját véleményét a résztvevőkre, így kihagyva őket a közös gondolkodásból. Ha csak ő az, aki beszél, tudást ad át, akkor elvesz az aktivitás, és lemorzsolódhatnak a fiatalok.

Összefoglalva elmondható, hogy a kiscsoportok által egy kiválóan hasznosítható módszer van a kezünkben, amelytől nem szabad megriadni. Használni és alkalmazni kell, hiszen a kortárs csoport sokkal erősebb hatást tud elérni egy fiatal fejlődésében, mint ha csak egy „felöltött” beszél vele. Az egymástól tanulás és a tapasztalatok általi tanulás minden korosztályban és minden célcsoport esetében hasznosabb lehet, mint az egyéni tanácsadás. Ehhez azonban türelem, bizalom, felkészültség és idő kell. Ebből egyiket sem szabad megspórolni annak érdekében, hogy egy jól működő, termékeny csoport jöjjön létre.

Ha szeretne részt venni hasznos, közösséget adó csoportban, jó szívvel ajánljuk az egyházközségi KARITÁSZ vagy a Szent Damján tábort közösséget, ahol az együvé tartozás mellett a társadalmi felelősségben és mások önzetlen segítségével rejllő örömeikben is része lehet. Budapesten a Panágiát érdemes fölkeresni vagy a Krisztusért Balgatag Szent Simeon Természetjáró Kör, de számos egyházközségben vannak rendszeres foci-alkalmak, női összejevetelek, baba-mama klubok, torna és hasonló, közösségépítésre alkalmas csoportok. Tájékoztatásért forduljon bizalommal parókusához!